

Pesta 22 aprile. (4 maiu.)

Va eaf dominec'a. | Redact. : strad'a iernei nr. 1.

Nr. 16.

Anulu IX, — 1873.

Pretiuu pe anu 10 fl., pentru Roman'a 2 galbeni.

Vorbirea dlui vice-presiedinte dr. Alesandru Mocioni

la deschiderea adunării generale a Societății pentru fondu de teatru romanu, in Caransebesiu, la 27 aprilie a. c.

Onorabila adunare,

De óra-ce presiedintele Societății nóstre, dlu dr. Iosifu Hodosiu, e impedeatu d'a puté luá parte la acésta adunare: eu am onóre a o salutá din loculu acest'a.

Facu acést'a cu bucuría, fiindu cà unu interesu natiunalu, o cestiune de progresu in cultura ne-a adunatu aice.

Amu convenitu, domniloru, spre a contribuf la realisarea unei intreprinderi de misiune innalta, la infiintiarea unui organu pentru poleirea limbei si literaturii natiunale.

Totu progresulu de cultura si civilisatiune se manifesta prin recunóscerea nóueloru necesități materiale si spirituale.

In mesur'a in care natiunile simtiescu mai multe lipse si necesități: in aceea ele devinu mai civilisate.

Poporulu nostru a traitu multu timpu, far' a simtf lipsele civilisatiunii si far' a se bucurá de fructele acesteia.

Dar in fine elu s'a desceptatu!...

Si éta, vedemu cu bucuría, cà a si inceputu a desvoltá unu progresu frumosu pe terenulu culturai si alu sciintiei.

In pornirea sa spre acestu scopu, elu s'a folositu de mijloculu celu mai bunu si mai aptu pentru realisarea intreprinderiloru mari: de ide'a asociatiunii.

Avemu deja unu numeru considerabilu de reuniuni de totu feliulu, atátu pe terenulu spiritualu, câtu si pe celu materialu.

Si in fine, éta avemu si o societate infiintiata pentru crearea unui fondu de teatru natiunalu!

Teatruulu e oglind'a unei natiuni, — unu factoru potinte pentru desvoltarea limbei si literaturii.

Scopulu adunării presinte este d'a cunósce rezultatulu nisuintieloru nóstre de pan' acuma in interesulu Societății, — si d'a luá mesure potrivite pentru inflorirea ei in vítoriu.

Ve rogu dara, domniloru, sè contribuiti la realisarea acestei dorintie a nóstre!

Si dupa aceste, am onóre a deschide adunarea generala a Societății pentru fondu de teatru romanu!

Diminéti'a.

ca vine diminéti'a,
 Sórbe cėti'a
 Dupa délulu padurosu.
 Lun'a-i pala, se albesce,
 Cà-ci lucece
 Astrulu dñlei luminosu !

Canta mñi de pasarele
 Cantecele
 De ferice si d'amoru !
 Si zefirulu prin padure
 Cu murmure
 Tiene basu la cantulu loru !

Luce róu'a pe campie,
 Dar nu scie
 Cà 'n curendu ea va peri ;
 Déc' ar scí, nu ar straluce
 Asié dulce . . .
 De lumina s'ar padí !

Dup' o flóre p'alta flóre
 'ncantatória
 Sbóra fluturu mereu ;
 O saruta si o lasa
 Si nu-i pasa
 De suspinu-i este greu !

Sburatoru e flutura siulu . . .
 Dragalasiulu
 Este crudu si e iubitu ! . . .
 Ori si care frumosa
 Floricica
 Par' cà-i dñce : „Esti doritu !“

Canta mñi de pasarele
 Cantecele
 De ferice si d'amoru !
 Si zefirulu prin padure
 Cu murmure
 Tiene basu la cantulu loru !

Diminéti'a inainta : Albe sate
 Suspendate
 Pe abisuri se diarescu !
 Ér mai susu paduri stufóse
 Si umbróse
 Orizontulu marginescu !

La picíore-mi o campia
 Smaraldía

Sarutata de zefiri ;
 Ce-o smaltédia ghiocelulu
 Musietielulu
 Si selbatici trandafiri !

Mai la vale . . . curge lina
 Cristalina
 Und'a micului perú,
 Care dulce murmuesce,
 Sierpuesce,
 Printre holdele de gráu !

Poste unde-o rondunica
 Mititica
 Sbóra iute ciripindu ;
 Ér prin tufa se diaresce
 Cum doresce
 Câte-unu iepure fugindu !

Canta mñi de pasarele
 Cantecele
 De ferice si d'amoru !
 Si zefirulu prin padure
 Cu murmure
 Tiene basu la cantulu loru !

Al. A. Macedonschi.

Emilia Galotti.

Drama in 5 acte de G. E. Lessing. —

(Urmare.)

Orsina.

S'ar fi aflandu aicea? Ce pecatu, cà tre-
 bue sè te prindu cu mintiun'a acést'a. Curendu
 una alta. Fiindu cà afla de la mine, déca inca
 nu o scfi, cà comitele Appiani tocmai fu omo-
 ritu de banditi. Trasur'a, ce ducea cadavrulu
 seu, m'a intempinatu nu departe de cetate. —
 Séu, cà acela nu a fostu elu? Se fi visatu eu
 óre?

Marinelli.

Din nefericire, nu ai visatu. Inse ceilalti,
 cari erau cu comitele, au scapatu fericiti aicea
 in castelu: adeca fidantiat'a lui si mam'a fi-
 dantiatei, cu cari a voitu elu sè se duca la Sa-
 bioneta, spre a-si serbá cunun'á.

Orsina.

Aceste dara? Aceste sunt la principele?
 si mam'a fidantiatei? Este fidantiat'a fru-
 mósa?

Marinelli.

Pe principele l'a emotiunatu fatalitatea ei
 fórte profundu.

Orsina.

O credu; si déca ar fi urita. Fiindu cà sórtea ei este cumplita. Serman'a si bun'a copila, tocmai candu erá sè fia pentru totu-de-una alu teu, atunce ti-se rapesce pentru totu-de-una! Cine este acésta fidantiata? O cunosc eu óre? Am fostu atát'a timpu departata de cetate, încátu nu mai scíu nimica.

Marinelli.

Este Emilia Galotti.

Orsina.

Cine? Emilia Galotti? Emilia Galotti? Marinelli! ia-ti séma sè nu credu mintiun'a de adeveru.

Marinelli.

Cum asié?

Orsina.

Emilia Galotti?

Marinelli.

Pe care cu greu o vei cunósce —

Orsina.

Dara! dara! Chiar si déca ar fi numai de asta-di incolo. Seriosu, Marinelli? Emilia Galotti? Emilia Galotti este aceea nefericita fidantiata, pe care o mangaiá principele?

Marinelli. (pentru sine.)

Sè nu-i fi spusu eu óre pré multu?

Orsina.

Si comitele Appiani erá fidantiatulu acestei fidantiata? acelu Appiani care tocmai fu impuscatu?

Marinelli.

Tocmai acel'a.

Orsina.

Bravo! o bravo! (Batendu din palmi.)

Marinelli.

Cum asié?

Orsina.

Asiu fi capabila sè sarutu pe acelu diavolu, care l'a sedusu la acésta!

Marinelli.

Pe cine? sedusu? la ce?

Orsina.

Oh da, asiu fi in stare sè-lu sarutu, sè-lu sarutu, — chiar déca dta insu-ti ai fi acelu diavolu, Marinelli.

Marinelli.

Comtesa!

Orsina.

Vino incóce! Uita-te dreptu la mine! ochiu in ochiu!

Marinelli.

E bine?

Orsina.

Nu scí, ce gândescu eu?

Marinelli.

Cum sè o pociu scí eu acést'a?!

Orsina.

Nu ai luat dta nici o parte la aceea?

Marinelli.

La ce?

Orsina.

Jura! Nu, nu jurá! Fiindu cà ai comite cu o crima mai multu, — ba da; jura numai! O crima mai multu séu mai putínu; pentru unulu care este deja condamnatu! Nu ai luat dta nici o parte la aceea?

Marinelli.

Me infioru, comtesa.

Orsina.

Fara indoiéla? E bine, Marinelli, nu ghesce inca nimica bun'a dtale anima?

Marinelli.

Ce? despre ce?

Orsina.

E bine, atunci ti-voiu concrede dara unu lucrú, ce va face sè-ti-se redice celu mai de pe urma firu de peru din capu. Inse aicea atátu de aprópe de usia, ar puté sè ne audia cineva. Vino incóce Si (punendu-si degetulu pe budie.) Audi dta! de totu in secretu, de totu in secretu! (apropiandu-si gur'a de urechi'a lui, ca si candu ar voi sè-i sioptésca ceva, ce o face inse cu o vóce destulu de tare.) Principele este unu asasinu!

Marinelli.

Comtesa, comtesa — pierdutu-ti-ai mintile de totu?

Orsina.

Sè-mi pierdu mintile? Ha! ha! ha! (ri-diendu cu vócea plina.) Raru séu nici odata nu am fostu asié multiamita cu ratiunea mea, ca tocmai acuma. Fii siguru, Marinelli; dara remane intre noi — (incetu) principele este unu asasinu, asásinulu comitelui Appiani. Pe acel'a nu l'a omoritu banditii, ci complicitii principe-lui, principele insu-si.

Marinelli.

Cum póte sè-ti vina o astu-felu de grozavía in minte si pe budie?

Orsina.

Cum? Fórte naturalu. Cu acésta Emilia Galotti, care se afla aicea la elu, a carei fidantiatu a trebuitu sè se care asié fara de veste din lumea acést'a, cu acésta Emilia Galotti principele a vorbitu multe verdi si uscate asta-di diminétia in porticulu de la Dominicani. Acést'a o scíu eu; acést'a o-au vediutu spionii mei. Ei au auditu si aceea, ce a vorbitu elu cu dins'a. E bine, bunulu meu domnu? Pierdutu-

mi-am eu mintile? Mi se pare, că rimesu inea destulu de bine aceea, ce se potrivește una cu alta. Său că si acést'a se potrivește numai asié din inemplare? Si acést'a ti-se pare a fi unu asardu? Oh, Marinelli, apoi atunceea dta totu atātu de reu te pricepi la reutatea ómeniloru ca si la provedintia.

Marinelli.

Comtesa, dta ai vorbí pana ce ti-ai pierde capulu —

Orsina.

Déca asiu spune acést'a la mai multi? Cu atātu mai bine, cu atātu mai bine! Mane o voiu strigá in mijloculu piatiei. Si acolo, care mi-va contradice — acel'a care mi-va contradice, acel'a a fostu complicele asasinului. Adio. (Voindu a esí, intalnesce in usia pe betranulu Galotti, care intra cu iutiéla.)

SCEN'A VI.

Odoardo Galotti. Comtes'a. Marinelli.

Odoardo.

Pardonéza-me, stimata dómna —

Orsina.

Aicea eu nu am nimica de pardonatu. Fiindu că aicea eu nu pociu luá nimica in nume de reu. Adreséza-te la domnulu acest'a. — (Aretandu-i pe Marinelli.)

Marinelli, (dupa ce l'a zaritu, pentru sine.)

Acést'a mai lipsiá inea. Sè vina si betranulu!

Odoardo.

Pardonéza, domnulu meu, unui parinte, care se afla in amaratiunea cea mai suprema, pentru că a intratu fara de a fi anunsiatu.

Orsina.

Parinte? (Se întórce éra-si inapoi.) Alu Emiliei, fara indoiéla. Ha, ffa bine-venitu!

Odoardo.

Unu servitoru venindu in fug'a cea mare a calului, ca sè me intimpine, mi-aduse scirea, că ai mei s'aru afá pe aici pe aprópe in pericolu. Eu sboru aicea si afiu, că comitele Apiani a fostu ranitu; că elu s'a intorsu la cetate si că consórtea si fiic'a mea s'a scapatu in castelu. Unde sunt ele, domnulu meu? unde sunt?

Marinelli.

Ffi liniscitu, domnule colonelu! Consórtei si ficei dtale ni li s'a intemplatu nici unu reu, afara numai de spaim'a. Me ducu indata sè te anunsiu.

Odoardo.

Pentru ce sè me mai anunsi? fara acésta nu se póte?

Marinelli.

Nu se póte — din caus'a — din caus'a principelui. Dta scfi, domnule colonelu, cum stai cu principele. Nici decum pe piciorulu celu mai amicabilu. Cu tóte că elu s'a aretatu atātu de afabilu catra consórtea si fiic'a dtale: ele sunt dame — totu-si nu pociu sè scíu déca neasceptat'a dtale intalnire i va fi bine-venita.

Odoardo.

Ai dreptate, domnulu meu; ai dreptate.

Marinelli.

Dara, gratiós'a mea comtesa — mi-vei acordá mai antâiu onórea de a te puté reconduce pana la trasura?

Orsina.

Ti-multiamescu, ti-multiamescu.

Marinelli, (apucandu-o cu politétia de mana.)

Permite-mi, sè-mi facu detori'a!

Orsina.

Mai incetu numai, mai incetu! Te dispensez de acésta detori'a, domnulu meu! Este unu ce curiosu, că indiviidii de categori'a dtale confunda totu-de-una curtoasi'a cu detorint'i'a; pentru ca sè póta tractá aceea ce in faptu ar fi detori'a loru ca pe o bagatela! Detori'a dtale acuma este de a anunsiá câtu mai curendu pe acestu barbatu onorabilu.

Marinelli.

Ai uitatu ordinulu principelui?

Orsina.

Sè vina si sè mi-lu dea inea odata. Lu-acceptu.

Marinelli, (incetu catra colonelulu, pe care lu-ia la o parte.)

Domnulu meu, me vediu constrinsu a te lasá aicea cu o dama, care — a carei — cu a carei ratiune — me pricepi dta. Ti-spunu acést'a pentru ca sè scíi, ce valóre sè dai vorbeloru ei, cari adesea sunt fórte bizare. — Vei face mai bine sè nu te lasi de feliu la vorba cu dins'a.

Odoardo.

Pré bine. — Grabesce numai, domnulu meu!

SCEN'A VII.

Comtes'a Orsina. Odoardo Galotti.

Orsina, (dupa óre-si care pauza, in care ea privește pe colonelulu cu o espresiune de compa-

timire; totu astu-felu si elu cu o curiositate fugitiva.)

Fía ori si ce aceea ce ti-a spus elu, nefericitule barbate!

Odoardo, (de jumetate pentru sine, de jumetate catra ea.)

Nefericitule?

Orsina.

Adeveru nu a fostu de siguru; cu atátu mai putinu unulu din acele, ce te ascépta.

Odoardo.

Ce me ascépta? Nu scíu inca destulu? Dómna! Dara vorbesce numai, vorbesce mai departe!

Orsina.

Dta nu scíi nimica.

Odoardo.

Nimica?

Orsina.

Bunu si amabilu parinte! Ce nu asiu da, déca ai fi si parintele meu! Scusa-me! nefericitii se léga asié bucurosu unii de altii. Eu asiu impartí lealu cu dta durerea si furi'a.

Odoardo.

Durerea si furi'a? Dómna! Dara eu uitu — continua numai mai departe!

Orsina.

Déca va mai fi si unic'a dtale fiica, unic'a copila ce-o ai! Dara unica séu nu. Copilulu nefericitu este totu-de-una uniculu.

Odoardo.

Nefericitu? Dómna! Dara ce asceptu eu de la ea? Inse pe Dumnedieulu meu, asié nu vorbesce o nebuna!

Orsina.

Nebuna? Acést'a a fostu dara aceea ce ti-a sioptitu elu despre mine? E bine; se póte intemplá, ca acést'a sè nu fía una din mintiunile lui cele mai impertinente. Eu simtiu asié ceva! Si crede-me, crede-me: cà cine nu-si pierde mintea a supra unoru lucruri óre-cari, acél'a nu are nici una de pierdutu.

Odoardo.

Ce sè crediu?

Orsina.

Numai nu me despretiui! Fiindu cà si dta ai ratiune, bunule betranu; si dta. Eu conchidu acést'a din resolutele si venerabilele trasuri ale acestei fisionomíi. Si dta ai ratiune si me costa numai unu singuru cuventu, pentru ca sè ti-o pierdi.

Odoardo.

Dómna! Dómna! Deja mi-o am pierdutu mai nainte de a-mi spune acelu cuventu, déca nu mi-lu vei spune câtu mai curendu. Spune-

mi-lu! spune-mi-lu! Séu cà nu este adevveratu — nu este adevveratu, cà dta apartieni acelei bune specie de nebune, care merita atátu de multu compatimirea si stim'a nóstra, dta esti o nebuna triviala. Dta nu ai aceea, ce nu ai avutu nici odata.

Orsina.

Asculta dara! Ce scíi dta, care pretindi cà scíi destulu? Cà Appiani a fostu ranitu? Numai ranitu? Appiani este mortu!

Odoardo.

Mortu? mortu? Ha, femeia, acésta este in contra promisiunii. Dta voi ai sè me aduci acolo, ca sè-mi pierdiu ratiunea: si in locu de aceea mi-frangi anim'a.

Orsina.

Acést'a numai in trécatu! Dara mai departe. Fidantiatulu este mortu: si fidantiat'a fic'a dtale — mai reu decátu mórta.

Odoardo.

Mai reu? mai reu decátu mórta? Dara inca totu-odata si mórta? Fiindu cà eu cunoscu numai unu singuru lucru mai reu —

Orsina.

Nu totu de odata si mórta. Nu, bunule parinte, nu! Ea traiesce, ea traiesce inca. Si abié de ací inainte va incepe sè duca o viétia adevverata. O viétia plina de placeri! cea mai frumósa si mai senina viétia din lume — pana ce va durá.

Odoardo.

Cuventulu, dómna; singurulu acél'a cuventu, care me va face sè-mi pierdiu ratiunea! Spune-mi-lu! Nu versá picatur'a dtale de veninu intr'o vadra! Singurulu acél'a cuventu: grabesce!

Orsina.

E bine éta-lu silabiséza-lu! De diminétia principele vorbi in decursulu misei cu fic'a dtale, dupa prandiu elu o are in castelulu seu — in castelulu seu de placere.

Odoardo.

A vorbitu cu ea in decursulu misei? Principele cu fic'a mea?

Orsina.

Cu o familiaritate! cu o infocare! Si nu erá micu acelu lucru despre care aveau sè se intieléga. Pré bine déca elu a fostu intielesu; pré bine, déca fic'a dtale s'a scapatu de buna voia aicea! Vedi dta: atuncea totu-si nu este o rapire cu forti'a; ci numai simplu unu micu — unu micu asasinu.

Odoardo.

Calumnía! calumnía esecrabila! Eu cunoscu pe fic'a mea. Déca este asasinu: atun-

cea este si rapire. (Cauta cu o privire selbatica in giurulu seu, bate din picioru si spumega.) E bine, Claudia? E bine, mamusióra? Nu amu ajunsu noi sè gustàmu bucuría! Oh, ce principe gratiosu! Oh, ce onóre deosebita!

Orsina.

Simti efectulu, betranule? lu-simti?

Odoardo.

Êta-me aicea standu inaintea pescerii banditului — (desfacându-si vestmentulu de ambele parti si vedindu-se fara arme.) Minune, cà de iutiél'a cea mare nu mi-am uitatu si manile a casa! (pipaindu-si tóte busunarele, ca si candu ar cautá ceva.) Nimica! nimica! in totu loculu nimica!

Orsina.

Ha, intielegu! Cu aceea ti-pociu serví eu! Am adusu unulu cu mine. (Scotiendu unu pumnalu.) Na, ia-lu! ia-lu curendu, mai nainte de ce ne va vedé cine-va! Asiu mai avé inca ceva, veninu. Inse veninulu este numai pentru noi femeile, nu pentru barbati. Ia-lu! (Punendu-i pumnalulu in mana.) Ia-lu!

Odoardo.

Ti-multiamescu, ti-multiamescu. Amabila copila, cine va mai dîce éra-si, cà tu esti o nebuna, acel'a are apoi de a face cu mine.

Orsina.

Ascunde-lu! ascunde-lu curendu! Mie mi se refusa ocasiunea de a me puté serví de elu. Dtale nu-ti va lipsí acésta ocasiune: si dta te vei serví de care va fi mai buna, déca vei voi sè probezi, cà esti barbatu. Eu, eu sum numai o simpla femeia: dara asié am venitu aicea! Determinata! Noi, betranule, noi ne putemu impartesi totu. Fiindu cà ambii suntemu ofensati; ofensati de acel'a-si seducatoru. Ah! déca ai scí, déca ai scí câtu de profundu, câtu de inesprimabilu, câtu de neconceptibilu am fostu, mai sum inca ofensata: ai fi in stare sè uiti propri'a-ti ofensa. Me cunosci pe mine? Eu sum Orsina; insielat'a si parasit'a Orsina. Se póte, cà parasita numai din caus'a ficei dtale. Inse ce vina póte avé fic'a dtale pentru acést'a? Preste putînu si ea inca va fi parasita. Si dupa aceea inca una! Si inca una! Ha, (ca si candu s'ar aflá in estasu) ce fantasía divina! Candu odata noi tóte transformate in bachante, in furii, candu noi tóte l'amu avé intre noi, l'amu sfasiá intre noi, l'amu carnificá, l'amu desecá, pentru ca sè aflàmu aceea anima, pe care tradatoriulu o promitea fiá-careia si nu o dá la nici una! Ha! acésta ar fi unu spectacolu! acést'a ar fi una!

SCEN'A VIII.

Claudia Galotti. Cei de mai nainte.

Claudia, (care intrandu se uita impregiuru si indata ce zaresce pe consotiulu ei sbóra la elu.)

Amu ghicitu-o! Ah, protectorulu nostru, salvatorulu nostru! Esti tu aicea, Odoardo? Esti tu aicea? Din ochii, din fati'a ei am conchis'o acést'a. Ce sè-ti sciu spune, déca tu inca nu scfi nimica? Ce sè-ti scfu spune, déca tu scfi deja totu? Dara noi suntemu nevinovate. Eu sum nevinovata. Fiic'a ta este nevinovata. Nevinovate, la tóte nevinovate!

Odoardo, (care vedindu pe consórtea sa, se incérca a se reculege.)

Bine, bine. Liniscesce-te numai liniscesce-te — si mi-respunde. (Catra Orsina.) Nu, dómna, pentru cà dóra m'asiu mai indof. Este conitele mortu?

Claudia.

Mortu.

Odoardo.

Este adeveratu, cà principele a vorbitu asta-di diminétia cu Emilia in decursulu misci?

Claudia.

Adeveratu. Inse déca ai cunósce fric'a ce i-a causatu acést'a; confusiunea in care veni ea a casa —

Orsina.

E bine, mintitu-am óre?

Odoardo, (cu unu surisu amaru.)

Nu asiu fi doritu pentru multu sè fi facutu acésta!

Orsina.

Sum eu o nebuna?

Odoardo, (preumblandu-se ca si unu selbaticu.)

Oh, inca nu sum nici eu.

Claudia.

Tu mi-ai ordonatu sè fiu liniscita; si eu sum liniscita. Bunulu meu barbatu, permitemi si mfe — sè te rogu —

Odoardo.

Ce vrei tu? Nu sum eu liniscitu? Póte cine-va sè fía mai liniscitu decátu cum sum eu? (Fortiandu-se.) Scfe Emilia, cà Appiani este mortu?

Claudia.

De sciutu nu póte sè o scfe. — Dara me temu, cà o presupune, pentru cà elu nu vine.

Odoardo.

Si ea plange si se vaieta.

Claudia.

Acumă nu o mai face. Aceea a trecut, după cum i este datin'a ei, pe care o cunosci. Ea este finti'a cea mai fricósa și cea mai resolută a sesului nostru. Ea nu-si póte predominá nici odată primele impresiuni, înse în urm'a celei mai scurte reflexiuni se acomodéza la tóte și este preparată la tóte. Ea țiene pe principele într'o distanția; vorbește cu elu într'unu tonu. Fă numai Odoardo ca sè putem plecă.

Odoardo.

Eu sum calare. Ce este de făcutu? — Dara, dómna, dta și asié te reintorei în cetate?

Orsina.

Fara indoieła.

Odoardo.

Déca este asié, apoi nu ai avé bunatatea sè iai și pe consórtea mea cu dta?

Orsina.

Pentru ce nu? cu placere.

Odoardo.

Claudia, (recomandandu-i pe comtes'a) comtes'a Orsina; o dama fórte ingeniósa, amic'a mea, binefacatóri'a mea. Tu trebuie sè pleci cu dins'a; pentru ca indata se ni tramiti trasur'a aicea. Emiliei nu-i este permis a se reintórce éra-si la Guastalla. Ea va merge cu mine.

Claudia.

Inse — numai déca. Me despartiescu fórte cu greu de acésta copila.

Odoardo.

Nu remane óre parintele ei în apropiare? In fine totu-si lu-voru lasá inlauntru. Nici o obiectiune! Vino, stimat'a mea dómna. (Sioptindu-i.) Vei audî despre mine. Vino Claudia. (Le conduce afara.)

(Finea actului alu patrul.)

I. G. Baritiu.

Mirés'a mea.

e nópte crudă fara de stele,

Intunecósa ca si-unu momentu;

Cum urla ventulu, furtune grele,

Sè credi că cium'a e pamentu.

Dar ce-mi mai pasa de ce-i afara,

Planga natur'a, planga doiosu;

Urle orcanulu peste otara,

Eu inse fi-voiu — fi-voiu voiosu!

Sè planga ceriulu, sè planga tóte,
Pe mine scíu că nu me jelescu;
Eu sum ferice cu a mea sórte,
Cu totu ce am me indestulescu.

Da 'n mediu de nópte o vijelia
Candu totu pamentulu cutremurá;
Intra-o fantóma 'n a mea chilía
Si neclatita nainte-mi stá.

Cine esti?! spune-mi, de 'n mediu de nópte
Sè vini la mine ai cutediatu;
Esti tu unu angeru, au crud'a mórte,
Au vijili'a te-a persecvatu?

— Nu sum eu angeru, nici crud'a mórte,
Nici vijili'a m'a persecvatu;
„Nefericirea“ sum eu, nepóte,
Sè-ti fiu sotía m'am resolvatu.

Sè-mi fii sotía?! Ah nu se póte,
Sum inca tineru, nu-mi trebuesci;
Decátu pe tine, mai bine mórte
Sè trecu acolo la cei ceresci.

— In dar, copile, voiesci tu mórte
De mine-acuma nu vei scapá;
Eu sum tramisa de a ta sórte
Sè-ti fiu sotía 'n viéti'a ta.

Trecura díle si nopti senine,
De candu cu dins'a-su casatoritu;
Dar, dómne sante, nu da la nime
Asié socía pentru iubitu!

Pan' eram june, viéti'a-mi draga
Nici o dorere n'a cunoscutu;
Plangea natur'a si lumea 'ntreaga,
Eu totu-si totu-si mi-am petrecutu.

Acuma inse trecura tóte,
Eu versu la lacrimi neincetatu;
In diori de díle si 'n mediu de nópte
Si 'n totu momentulu sum desperatu.

Doreri si chinuri mă totu apésa —
Rogá-m'oiu inse la Dumnedieu;
Ca sè me scape de-a mea mirésa
Si sè-mi redeie trecutul meu!

Ionu Tripa.

Societatea pentru fondu de teatru.

— Adunarea de la Caransebesiu. —

I.

Procesul verbalu

alu adunării generale a Societății pentru fondu de teatru, ținută în Caransebesiu la 15/27 aprilie 1873, în sal'a otelului „La pomulu verde.”

Secretariulu Societății, dlu Iosifu Vulcanu, prezentându-se la 11 ore în mijloculu adunării numeroase, anunță că presedintele Societății, dlu dr. Iosifu Hodosiu, fiindu împedecatu d'a potè participá la acésta adunare, — de asta-data va presidiá vice-presedintele dlu dr. Alesandru Mocioni.

În urmarea acesteia dlu I. Bartolomeiu propune numirea unei deputatiuni de cinci membrii pentru invitarea dlui vice-presedinte dr. Alesandru Mocioni la adunare și un'a pentru invitarea Pré Santiei Sale parintelui episcopu Ioanu Popasu.

Propunera se primesce și se aclama o deputatiune; dara chiar în momentul acest'a întra domnulu vice-presedinte, fiindu salutat de adunare cu aclamatiuni entusiastice; deci deputatiunea merge numai la Pré-Santia Sa parintele episcopu, — și preste pucinu parintele protopopu Iacobu Popoviciu anuncia primirea cu placere a invitării, dupa care Pré Santia Sa se și infățisia în adunare întimpinatu cu multu entusiasm.

Dlu vice-presedinte ocupandu presidiulu, saluta adunarea prin o vorbire de deschidere potrivita împregiurârilor și scopulu societății, alaturata aci sub A. (Lu-publicâmu în fruntea nr. presinte. Red.) carea se primesce din partea adunării cu viue aplause.

Dlu Ioane Bartolomeiu, secretariu episcopescu, bineventéza în numele cetatieniloru Caransebesiului adunarea generala prin o vorbire caldurósa, alaturata aci sub B.

Dlu presedinte propune, conformu programulu, alegerea a doi secretari ad hoc și adéca pe dd. Ionu Ionasiu și Mihaiu Biju.

Se primesce.

Dlu secretariu alu societății Iosifu Vulcanu cetesce raportulu comitetului despre activitatea sa de la ultim'a adunare generala.

Se ié spre sciintia și se alatura acestui procesu verbalu, sub C.

Totu dlu secretariu și cassariu substitutu cetesce și raportulu despre starea cassei societății, și preste totu despre membrii și averea totala a Societății. Raportulu se alatura sub D.

Se numesce o comisiune pentru cercetarea raportulu cassariului, constatória din dd. Nicolae Andreaviciu, Vincentiu Popu, Tiapu, George Dieu și Nicolae Brancoviciu.

Conformu programei, dlu presedinte propune numirea unei comisiuni de cinci, la care se voru înscrie on. domni, cari voiescu a fi membrii societății, séu dorescu a dá oferte în bani, câtu și a primí tacesele de la membrii de pana acuma.

Se aclama comisiunea constatória din dd. Filipu Musta, Traianu Popescu, George Margiénu, Stefanu Ioanoviciu și Teodoru Sirbu.

Dlu presedinte propune mai departe numirea unui comisiuni de cinci, la carea se voru aretá propunerile ce s'aru face spre înaintarea scopulu Societății.

Se alege o comisiune din urmatorii dd. Baltazu Munténu, Ar. Damaschinu, Ionu Achimescu, Ionu Popoviciu și Dimitrie Scheiusianu.

Venindu rondulu la acelu punctu alu programei, care indica ținerea de discursuri potrivite scopulu Societății, dlu secretariu arete adunării, că dlu dr. At. M. Marienescu s'a însinuat cu o disertatiune intitulata: „Despre datinele poporale în literatur'a dramatica”, — éra dlu Ionu Becinéga cu o poema alegorica: „Mirés'a veduvita.”

Fiindu dlu Marienescu absinte, dlu Becinéga cetesce poema sa care se primesce cu complace. Sub E. (Se va publicá în nr. viitoriu. Red.)

Dlu Marienescu nesosindu inca, disertatiunea-i se amana pe siedinti'a urmatória.

Dlu presedinte anunciandu pe diu'a urmatória, adéca pe luni în 16/28 aprilie, la 4 ore dupa miédia-di a dóu'a siedintia, încheia siedinti'a la 12 și 1/2 ore. —

Datu ca de a supra

Dr. Alesandru Mocioni,
vice-presedinte.

Mihaiu Biju,
secretariu ad hoc.

Ionu Ionasiu,
secretariu ad hoc.

Iosifu Vulcanu,
secretariulu comitetului.

Lit. B.

Vorbirea dlui I. Bartolomeiu

prin care a salutat adunarea, în numele cetatieniloru din Caransebesiu.

Domnule presedinte!

Onorabila Adunare generala!

Déca frundiarimu în istori'a poporulu nostru, mai alesu în aceste ținuturi, prin cari divulu Traianu a condusu neînvinsele sale legiuni spre cucerirea Dacici și postarea sentinelei romane pentru padîrea imperiulu seu de invasiunile barbariloru: mai că nu aflâmu în sîrulu celu lungu de 17 seculi, decâtu numai dîle de lacrimi, dîle de doreri și de suferintie de totu soiulu.

Sentinel'a romana din Orientu în acesti 17 seculi mai că n'a avutu dîle de bucuria.

Cultur'a romana, ce o-au adusu protoparinti nostri în Daci'a din alte parti ale lumii mai desfetate și mai fericite, și o-au transplantatu în acestu pamentu rece înghiatiatu; — cultur'a, de care marturisescu în nemijlocit'a apropiare a nóstra atâte ruine încependu de la podulu giganticu peste Dunare, și calea eterna a Romaniloru pana la colosalulu amfiteatru din Ulpia traiana, numita asta-di Gradisce, — acésta cultura mai tóta cadîu préda gintelor barbare; și sentinel'a romana din Orientu în aceste timpuri

viscolóse nu potú mantú altu-ceva, decâtú viét'a si limb'a sa; si sperámu in bunulu Ddiu si in virtutea cea neinfrahta a Romanului, cà elu va scí a-si pastrá aceste tesauere nestimávere si in vítoriu.

Si chiar serbatórea de asta-di, este unu testimoniu vfu, cà noi dorimu si voimu nu numai a ni conservá si cultivá limb'a nóstra strabuna, ci de a aspirá la recastigare a acelu virtuti, cu cari a escelatu poporul romanu intre tóte popórele anti-citáti.

Cà-ci, domniloru! care alt'a póte fi problem'a unui teatru natiunalu romanu, decâtú a redescéptá in poporul nostru istori'a gloriei si suferintelu si virtutilu lui, a desvóltá in elu gustulu esteticu si prin limb'a nóstra armoniósá a-lu cresce si a-lu face ca sè-si reocupe éra-si innalt'a stima, ce o posedea órecandu la tóte popórele.

Si de aceea, dloru, cari ati binevoitu a inauguré acésta sublima si nobila întreprindere, prin crearea unei societáti pentru infintiarea unui fondu de teatru romanu, precum si acei domni, cari au imbrátisatu cu atát'a entusiasmu acésta salutaria idea, permiteti-mi a ve salutá din adanculu inimii in numele cetatieniloru romani ai municipiulu Caransebesiu si a comitetulu arangiatoriu cu salutarea romana: „Bine ati venitii!“ promitendu-ve din partea nóstra totu putintiosulu spriginu si urandu-ve, ca Atotputerniculu sè vi încoroneze maréti'a întreprindere cu celu mai splendidu succésu, spre rodicarea si înflorirea dulcei nóstre natiuni si a limboi ei!

Lit. C.

Reportulu comitetulu.

Onorab. adunare generala!

Éta alu treile anu alu esistintiei Societáti nóstre! Si cu acestu anu — conformu § 13 din statute — espira totu-odata si mandatulu cu care adunarea generala constituitória din Deva, la 5 octomvre 1870, a onoratu pe membrii comitetulu centralu.

Deci comitetulu Societáti dvóstre, avendu de asta-data onóra d'a pune la dispositiunea acestei adunári autorisatiunea sa de pan'acuma, se simte in deosebi deobligatu a reportá despre activitatea sa de pan'ací.

Totu începutulu e greu! Putíne întreprinderi au simtitu mai adancu adevérule acestei sentintie, decâtú Societatea nóstra.

Ide'a, de si primita cu entusiasmu in tóte partile, a trebuitu totu-si sè lupte cu o multíme de alte pedece, pentru ca sè póta prinde radecine si sè póta desvóltá conformu dorintieloru nóstre.

Nenumeratele lipse si necesitáti locale de prin tóte partile locuite de Romani, apoi saracirea care chiar in acesti ani din urma a coplesítu o mare parte a poporulu nostru, ni esplica de ajunsu caus'a, pentru care nisuintiele comitetulu n'au fostu incununat de plinu cu laurii succésulu speratu si doritu.

Dar déca resultatulu materialu nu pré este satisfacatoriu, — totu-si — considerandu crescerea si celorlalte fonduri natiunale — putemu díce, cà celu putínu s'a facutu unu începutu, cà-ci fondulu nostru s'a urcatu deja la 17,750 fl. 33 cr. si 1200 franci.

Numerulu membriloru inca cresce. Adi Societatea are 6 membrii fondatori, 122 de membrii ordinari, si 3 membrii cu subscrieri nedecarate.

Comitetulu a facutu pasii necesari, spre a esecutá dispositiunea § 12 alu statuteloru, si s'a adresatu catra barbatii nostri de frunte din tóte partile cu rogarea de a infintiá pe acolo comitete filiale. Si éta, acuma suntemu in placut'a positiune de a puté anuncia infintiarea a dóue comitete filiale: unulu la Timisióra si altulu la Resítia.

Credemu, cà aceste esemple voru indemná si pe altii a impliní rogarea natiunala adresata loru de catra comitetu.

Incátu pentru elocarea baniloru, comitetulu a esecutatu decisiunea adunárii din Satumare, si a versatu deja mai totu fondulu Societáti in cass'a institutulu „Albina“ din Sibiu.

Totu-odata comitetulu a adresatu consiliulu de administratiune alu institutulu „Albina“ rogarea, sè acórdé fondulu nostru percente mai mari decâtú cele ordinare de 6%, ce numitulu institutu platescè altoru capitaluri.

In privinti'a acésta avemu onóra a vi reportá cu bucuria, cà acelu consiliu, considerandu cà fondulu nostru e natiunalu, ni-a incuviintiatu esceptiunalminte 7%, — in credinti'a, cà fondulu nostru va stá permanentu depusu la acelu institutu, cu conditiunea inse, cà déca consiliulu ar fi silitu a miciorá interesele, sè incunoscintieze cu trei luni mai nainte comitetulu Societáti. (Vedi %.)

Si cu aceste, onorab. Adunare, amu ajunsu la finea reportulu.

Éta activitatea nóstra in cei trei ani decursi!

Déca n'amu corespunsu pe deplinu insarcinárii onorifice, precum a asceptatu Societatea, si precum amu fi doritu noi: ne rogámu a cautá causele in impiegurári neatérnatórie de la vointi'a nóstra!

Caransebesiu 27 aprile 1873.

Iosifu Vulcanu
secretariulu comitetulu.

Lit. D.

Reportulu cassariulu.

Onorabila Adunare,

Pana la adunarea nóstra cea de pe urma, tie-nuta la Timisióra in dílele de 11 si 12 nov. an. trecut, starea cassei, precum se vede din alaturatulu (A.) raportu alu comisiunii esmise in acea adunare pentru esaminarea cassei, erá 16,324 fl. 48 cr. si 1200 franci, si a nume:

Bani gata:	Oblig. de statu:	Subscriptiuni:
2984 fl. 48 cr.	600 fl.	12,740 fl. 1200 franci.

De atunce si pana'n diu'a de adi a incursu la subscrisulu, precum se vede din „Estrasulu“ de sub B.)

Bani gata:	Obl. de statu:	Subscriptiuni:
1. De la membrii ord. 463 fl. 60 cr.	„	403 fl. „ „
2. Din colecte . . .	„	„ „
575 fl. 41 cr.	„	„ „
Sum'a 1039 fl. 1 cr.	„	403 fl. „ „
Spesele de cancelaria facu 16 fl. 16 cr.		
Remane 1022 fl. 85 cr.	„	403 fl. „ „

Adaugându-se la sum'a de la adunarea din Timisióra, resulta următóri'a stare actuala a cassei:

<i>Bani gata:</i>	<i>Obl. de statu:</i>	<i>Subscriptiuni:</i>
4007 fl. 33 cr.	600 fl.	13,143 fl. 1200 franci.

Adause acuma tóte sumele, starea totala a fondului nostru e: 17,750 fl. 33 cr. si 1200 franci.

Deci de la adunarea din Timisióra, in decursu de 5 luni, fondulu Societătii pentru fondu de teatru romanu a crescutu cu 1425 fl. 85 cr.

Din banii incassati sunt:

1) la institutul „Albina“ . . .	3677 fl. 33 cr.
2) in cass'a de pastrare din Pesta	200 „ — —
3) in cass'a de pastrare din Sibíiu	100 „ — —
4) in cass'a societătii . . .	30 „ — —
Sum'a	4007 fl. 33 cr.

Adeverintiele instituteloru de sub nr. 1. 2. 3., se alatura acestui reportu sub C. D. E. F. G. H. I.

Caransebesiu 27 aprile 1873.

Iosifu Vulcanu
secretariu si cassariu substitutu.

B. la reportulu cassariului.

Est r a s u

din „Registrulu membriloru si fondulu Societătii pentru fondu de teatru romanu.“

— De la Adunarea din Timisióra. —

1. Vinitulu balului si concertului datu la Timisióra, in 12 nov. 1872, cu ocasiunea adunării generale a Societătii nóstre: 86 fl. 78 cr. si 1 ₰ = 5 fl. 10 cr. (Vedi aclus. 1.) . . .	91 fl. 88 cr.
2. De la membrii inscrisi la adunarea din Timisióra (Vedi 2.)	60 „ — —
3. Dlu Sigismundu Borlea deputatu dietalu s'a inscrisu de membru ord. si a platitu	100 „ — —
4. Vinitulu unei represintatiuni teatrale, data de inteliginti'a romana din comun'a Varadia in Banatu (Vedi 3.)	50 „ 50 —
5. O colecta a comitetului filialu constituitu de inteliginti'a romana din cerculu Resítiei sub presiedinti'a dlui deputatu dietalu Iuliu Petricu (Vedi 4.)	433 „ 3 —
6. Dlu membru ordinariu V. Babesiu a platitu tacs'a pe unu anu si jumetate	9 „ — —
7. Dlu Ioanu Puscariu, jude la tribunallulu supremu din Pest'a, a platitu interesulu pe unu anu de la capitalulu subscrisu	6 „ — —
8. Interesele pentru capitalulu scosu din cass'a de pastrare din Pesta, — (a se vedé adeverinti'a de sub 5) . . .	231 „ — —
9. Pentru cupónele obligatiuniloru de statu (vedi adeverinti'a de sub 6) . . .	57 „ 60 —
Sum'a	1039 fl. 1 cr.

Insu-si „Registrulu“ din care s'a facutu acestu estrasu inca se pune la dispositiunea comisiunii esaminatórie.

Caransebesiu 27 aprile 1873.

Iosifu Vulcanu
cassariu substitutu.

II.

Procesu verbalu.

Siedinti'a a dóu'a a adunării generale a Societătii pentru fondu de teatru, tienuta in Caransebesiu la 16/28 aprile 1873 la 4^{1/2} óre sér'a in sal'a resiedintiei vechi episcopesci.

1. Dlu presiedinte deschidendu siedinti'a, se dá cetire procesulu verbalu alu siedintiei trecute.

Procesulu verbalu se autentica.

2. Dlu presiedinte provóca comisiunea esmisa pentru inscrierea membriloru noi, ca sè reporteze.

Nefiindu comisiunea inca gata cu reportulu, se amána.

3. Se propune, ca dlu dr. M. Marienescu sè-si cetésca mai nainte disertatiunea sa, si apoi dupa aceea sè reporteze comisiunile.

Se primesce.

4. La provocarea dlui presiedinte, dlu dr. Marienescu disereza despre „Datinele poporale in literatur'a dramatica“, si in logatura cu acésta cetesce o datina poporala, precum s'a serbatu aceea la vechii Romani, si precum s'a pastratu pana 'n diu'a de acuma la poporul nostru.

Se primesce cu vii aplause, si se alatura sub A. (Se va publicá. Red.)

5. Dlu George Marginénu reporteza in numele comisiunii esmise pentru inscrierea de membrii; din care reportu se vede, cá la comisiune a incursu 584 fl. bani gata, si 618 fl. subscriptiuni.

Reportulu se ié cu placere si multumire spre sciintia, si se alatura sub B.

6. Dlu George Dicu reporteza in numele comisiunii esmise pentru esaminarea reportulu cassariului. Afandu comisiunea ratiotiniulu cassariului corect, propune a se esprime multumita si a se dá absolutoriu dlui cassariu substitutu Iosifu Vulcanu.

Se primesce. Reportulu se alatura sub C.

7. Dlu Valtezaru Munténu reportoriulu comisiunii pentru propuneri, relatéza, cumca nu s'au insinuat nimenea cu atare propunere.

Se ié spre cunoscentia.

8. Dlu Vincentiu Babesiu considerandu, cá dlu Iosifu Vulcanu, — prin desele caletorii in calitatea sa de secretariu la adunările generale ale Societătii, trebue sè supórté grele sacrificii de bani: propune a-lu desdauná celu pucinu in cátu-va pentru spesele din cei trei ani trecuti.

Se primesce cu unanimitate.

9. Totu dlu V. Babesiu propune in urmarea primirei in principiu a propunerei precedente, ca adunarea sè acordeze dlui Vulcanu desdaunare de 100 fl.

Se primesce unanimu.

10. Dlu presiedinte incunoscentiandu adunarea despre espirarea terminului de 3 ani, pentru carele a fostu alesu dimpreuna cu comitetulu, multumesc

prin câte-va cuvinte caldure pentru increderea de pan'aci, si recomanda adunării alegerea noului comitetu.

Se primesce din partea adunării cu aplause.

11. Dlu Vulcanu, autorisatu de fostulu presiedinte alu societății, dlu dr. Iosifu Hodosiu, multiamcesce in numele dsale pentru increderea dovedita factia cu dsa, si rōga adunarea a-lu absolvá in viitoriu de sarcin'a acést'a onorifica, cà-ci nesiediendu in Pesta, n'ar puté corespunde pe deplinu.

Se primesce, si dlu Presiedinte, suspinde pe câte-va momente siedinti'a, spre a se poté combiná comitetulu celu nou.

12. Dupa redeschidere, dlu dr. Marienescu propune urmatoriulu comitetu: Presied.: dr Alesandru Mocioni; vice-pres: Petru Mihali; membrii: Vincentiu Babesiu, Alesandru Románu, dr. Ios. Hodosiu; cassariu: Ionu cavaleru de Puscariu; secretariu: Ios. Vulcanu.

Se primesce unanimu.

13. Dlu presiedinte provōca adunarea a decide locul adunării generale viitorie; la ce dlu Sim. Mangiuc'a propune Oravitia cu aceea observare, ca terminulu sē se defiga dupa contielegere premergatória intre comitetulu centralu si Oravitieni.

Se primesce.

14. Dlu presiedinte propune alegerea unei comisiuni pentru verificarea procesului verbalu. Se alegu dd. Nicolau Andreeviciu, Ionu Brancoviciu, George Dicu.

15. Se face intrebare in privinti'a unui comitetu localu.

Netienendu-se de competinti'a adunarei generale, se lasa in bun'a-apretiare a membriloru din locu desbaterea a supra acestei intrebari.

16. Inainte de a incheiá siedinti'a, dlu presiedinte se adresēza catra membrii adunării, provocandu-i, ca dinsic sē fia apostolii promovatori ai acestei societăti, care tinde la cultivarea limbei si a literaturii nōstre nationale.

17. Dlu I. Bartolomeiu felicitēza comitetulu celu nou, si multiamcesce membriloru esterni pentru dovedit'a bunavointia, cu care au participatu la acēsta adunare.

18. Dlu Iosifu Vulcanu multiamcesce in numele comitetului cetatienimei Caransebesiene pentru ospitalitatea si comitetului localu pentru activitatea sa.

19. Dlu presiedinte incheia adunarea generala in mijloculu entusiasmului generalu.

Caransebesiu in 17/29 aprile 1873.

Dr. Alesandru Mocioni
vice-presiedinte.

Mihaiu Biju
secretariu ad hoc.

Ionu Jonasiu
secretariu ad hoc.

Iosifu Vulcanu,
secretariulu comitetului.

Membrii comisiunii autenticatorie:

Ioane Brancoviciu.

Georgiu Dicu.

Lit. B.

Raportu.

Comisiunea esmisa din partea on. adunării generale pentru inscrierea aceloru on. dni cari au binevoitu a sprigini acēsta societate in sensulu §-lui 4 capu II a statutelor, are onōrea a relatá urmatoriulu resultatu, si adeca:

Ca membrii ordinari s'au inscrisu:

1. Pré Santí'a Sa parintele episcopu Ioanu Popasu cu 200 fl., solvindu interesele pe unu anu in suma de 14 fl. v. a.;
2. Dlu dr. Alesandru Mocioni a solvitu interesele pe 2 ani si 1/2 in suma de 225 fl.;
3. Dlu dr. Eugeniu Mocioni a solvitu interesele pe 2 1/2 ani in suma de 225 fl.
4. Dlu Alesiu Popescu prin o obligatiune de 100 fl. v. a.;
5. Dlu Iosifu Popoviciu prin o obligatiune de 50 fl. v. a.;
6. Dlu Mihaiu Alesandroviciu prin o obligatiune de 18 fl.;
7. Dlu Ales. Vasilieviciu pe 3 ani à 6 fl. solvindu rata prima;
8. Dlu Ales. Stancoviciu dto.
9. Dlu Filipu Müller dto.
10. Ioanu Achimescu dto.
11. Ioanu Popoviciu dto.
12. Ioanu Brancoviciu dto.
13. Ioanu Stancoviciu dto.
14. Filipu Musta dto.
15. Ioanu Popoviciu prota dto.
16. Mihaiu Popoviciu dto.
17. Nicolau Andreeviciu dto.
18. Nicolau Ioanoviciu proprietariu in Salcitia dto.
19. Avramu Miutiu notariu dto.
20. Teodoru Serbu cantoru dto.
21. Bodi Munteanu adv. dto.
22. Dr. Marienescu adv. dto.
23. Ilie Traila adv. dto.
24. Ioanu Bistrianu telegrafistu dto.
25. Ioanu Balnosianu dto.
26. Georgiu Dicu s'a inscrisu de membru pe 3 ani, inse n'a solvitu inca.
27. Dimitrie Scheusianu dto.
28. Ioanu Bartolomeiu a solvitu a II rata de 6 fl.

Asiē dara s'au inscrisu de nou 25 de membrii deoblegandu-se cu o suma de 746 de fl. v. a. din care s'a solvitu ca rate anuale 128 fl., pe langa acēst'a suma se mai adauge si interesele in suma de 450 fl. de la dd. Ales. si Eugeniu Mocioni, apoi a II rata anuala de 6 fl. v. a. de la dlu Ioanu Bartolomeiu. Preste totu a incursu la com. inscrietória: 584 fl.

Caransebesiu in 28 aprile 1873.

Filipu Musta
prof.

Georgiu Margineanu
prof.

Traianu Popescu
juristu.

Teodoru Sirbu.

Stefanu Ioanoviciu
candidatu de avocat.

S A L O N U

Doue dile in Caransebesiu.

— 27 si 28 aprile. —

Mai nainte de tôte de siguru me veti intrebâ,
dêca au fostu multi la adunarea din Caransebesiu a
Societâtii pentru fondu de teatru?

Me si grabescu a respunde, cã eu n'am vediutu
decãtu numai doi insi: pe dlu Ioanovicu si pe dlu Po-
povicu.

Séu dôra numai mi-s'a parutu?

Se pôte.

Amagirea mea de siguru a provenitu de acolo,
cã cu ori cine m'am intelnit, lu-chiamau séu Ioano-
vicu séu Popovicu.

Altu nume par' cã nici n'am auditu.

*

Esperinti'a acêsta apoi a produsu in mine hota-
rirea sê nu mai asceptu, ca sê mi se spuna numele ce-
luia caruia i faceam cunoscintia, ci lu-interrumpiam,
dîcêndu:

— Dta esti dlu Popovicu!

Si la alu doile:

— Asié dara, cã dta esti dlu Ioanovicu!

Si a rare ori me insielam. Séu dêca me si insie-
lam, numai la celu d'antâiu poteam; cã-ci dêca unulu
erã Ioanovicu, altulu de siguru se chiamã Popovicu,
séu intorsu.

*

Gluma de gluma, dar fratele nostru Banatovicu
s'ar puté face odata si Banatianu.

Dar ast'a e treb'a lui.

Mie unuia Romanulu cu nume strainu mi-pare
ca si unu balu mascatu, in care nime nu se infãtîsîa
in portulu seu ordinariu si naturalu.

*

Duminec'a diminéti'a a fostu frumosu publicu la
biserica. Insu-si Pré Santî'a Sa episcopulu a celebratu.
Chorulu a fostu puternicu, si n'am auditu nici odata:
„Dómne miluesce-ne!“

Uitandu-me la atãtia deputati „alesi“, mi-parea
cã-su Saulu carele a ajunsu intre profeti.

*

Apoi s'a deschisu adunarea Societâtii pentru tea-
trulu, aflandu-se de fatia vr'o trei-sute de persóne, intre
cari si o mica cununa de dame.

Unde e vorb'a despre frumosu, de acolo nici fe-
meile nu potu sê lipsésca.

*

La prandiulu episcopescu nu s'a disu nici unu
toastu.

Caus'a acesteia — precum mi-spuse unu mali-
tiosu care cunósce secretele — erã, cã parintele proto-
popu alu Oravitiei n'a fostu invitatulu in acea dî la
prandiu.

*

Dar dupa miédia-di apoi cu atãtu mai tare a in-
ceptu a versã unu síroiu de — plóia.

Cei ce sosira mai tardîu, de prin satele vecine,
se si udara bine.

Celu pucinu n'au pututu dîce, cã nu sunt —
Romani ploati!

*

Sér'a actorulu comicu dlu D. N. Ionescu a de-
lectatu publiculu numerosu cu cantionetele sale pline
de satira si umoru.

Aplausele si ilaritatea au ajunsu la culme la
esecutarea cantionetei: „Caletori'a cocónei Chiritia la
Paris.“

Dlu Jonescu are verva, talentu si umoru; va sê
dîca dispune de necesitãtile unui bunu actoru comicu,
numai pucinu i lipsesce, — unu repertoriu acomodatulu
pentru noi.

*

In sinodulu care s'a deschisu in diminéti'a ur-
matória s'a nimicitu alegerea a trei preoti.

S'a si escatu apoi mare superare in Israilu.

Si cu totu dreptulu, cã-ci caus'a stergerii loru
din list'a celoru „chiamati“ fu o simpla gresiéla de ti-
pariu, facuta in cancelari'a diocesana.

Pentru o gresiéla de tipariu!... Tant de bruit
pour une omelette... Romanesce: cioroboru pentr'unu
toporu.

*

S'a gasitu inse unu terenu comunu, in care si
estremitãtile potura conveni.

Prandiulu episcopescu...

Si acolo am vediutu cu suprinde, cum Pré
Santî'a sa episcopulu se sarutã cu dlu Babesiu.

Si vediendu aceste, am ganditu, cã... ce fru-
mosu-i candu ómenii se iubescu cu atãt'a inti-
mitate!

*

Dupa miédia-di s'a tienutu a dóu'a siedintia a
Adunãrii pentru teatru.

Amiculu meu Marionescu a vorbitu cu multa in-
sufletire despre datinele poporale, si publiculu l'a
aplaudatu si mai insufletitu.

Dar nici acêsta insufletire generala n'a pututu
insufletí pe domnii de la Lugosiu...

S'a cetitu apoi list'a contributoriloru, dar din-
tre ei nu audíramu nici pe unulu figurandu in-
tr'ins'a.

Liberalistii devenira inca de multu libristi, dar
din libristi de asta-data nu mai vediuramu nici o
— libra.

*

Si in fine m'am rentorsu, lasandu altora placerea
d'a puté luã parte la represintatiunea teatrala si la
balulu ce erau sê se deie in sér'a urmatória in folo-
sulu fondului pentru teatru.

Am venitu din Caransebesiu, si mici n'am gus-
tatu vr'unu melciu.

Éta ceea ce mi-pare reu!

Dar celu pucinu am vediutu câte-va esemplare
— in sinodulu eparchialu.

Iosif Vulcanu.

Suplementu: „Slavulu Amorului“, ro-
manu de Iosifu Vulcanu, tom. I. cõl'a XII.

Proprietariu, redactoru respundiatoru si editoriu: IOSIFU VULCANU.

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. 1873. Strad'a lui Alesandru nr. 13.